

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobce: **Mgr. M. P.**, zast. Mgr. Jaroslavem Dvořákem, advokátem, se sídlem Gorkého 502, Kladno, proti žalovaným: **1) Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, **2) Středočeský kraj**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaných, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2023, č. j. 59 A 42/2022-45, o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření,

t a k t o :

- I. Návrh na vydání předběžného opatření **se z a m í t á .**
- II. Žalobci **se u k l á d á** zaplatit ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na vydání předběžného opatření.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) domáhal ochrany před nezákonným zásahem ze strany žalovaných, který spatřuje v omezení dopravní obslužnosti od 1. 9. 2022, kdy došlo k omezení řady autobusových linek projíždějících přes statutární město Kladno a k vyřazení linek městské hromadné dopravy zajišťovaných a hrazených statutárním městem Kladnem ze systému Pražské integrované dopravy. Žalobce se konkrétně domáhal ukončení tohoto zásahu a obnovení stavu před 1. 9. 2022.

[2] Krajský soud žalobu usnesením ze dne 12. 1. 2023, č. j. 59 A 42/2022-45, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť shledal, že žaloba byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Podle krajského soudu žalobci nespovídají veřejné subjektivní právo na zajištění dopravní obslužnosti.

[3] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost spolu s návrhem na vydání předběžného opatření. K tomuto návrhu uvedl, že dalším trváním nezákonného zásahu se prohlubuje jeho intenzita a současně jeho negativní dopad na žalobce jako pravidelného cestujícího na trase Kladno - Praha a na další cestující. Konkrétně bylo změnami ve veřejné dopravě zasaženo do veřejného subjektivního práva

stěžovatele na veřejnou dopravu, resp. dopravní obslužnost. Do toho bylo zasaženo změnami ve veřejné dopravě tak, že nyní příslušné linky jezdí jinou trasou, v jiném čase, jinak dlouho a za jinou úplatu, než tomu bylo do 31. 8. 2022. Žalobce proto v návrhu na vydání předběžného opatření soudu navrhl, aby vydal usnesení, kterým rozhodne, že se přijaté změny ve veřejné dopravě od 1. 9. 2022 ruší a opětovně se zavádí stav fungující do 31. 8. 2022, a to do 3 dnů od doručení předmětného usnesení.

[4] Žalovaní ve společné reakci na kasační stížnost k návrhu na vydání předběžného opatření uvedli, že jej považují za nedůvodný. Zavedení požadovaného stavu ve veřejné dopravě je podle nich nerealizovatelné a není zde ani hrozba vážné újmy. Navíc by případně přijaté předběžné opatření nahrazovalo rozhodnutí o věci samé, což není jeho účelem.

[5] Podle § 38 odst. 1 s. ř. s., *[b]yl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.* Jak Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) uvedl v usnesení ze dne 19. 12. 2019, č. j. 7 Azs 417/2019-34, *„[p]ředběžné opatření podle § 38 odst. 1 s. ř. s. tedy obecně spočívá v tom, že účastníkům řízení bude uloženo něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Tato obecná formulace ovšem neznamená, že by předběžným opatřením bylo možné uložit jakoukoliv povinnost. Aby bylo možné předběžné opatření nařídit, musí být návrh formulován tak, aby vyhovoval požadavku na právní dovolenost a faktickou uskutečnitelnost. Zjednodušeně řečeno, není mj. možné domáhat se vydání předběžného opatření, jímž by bylo dotčeno osobě uloženo postupovat v rozporu se zákonem. Je-li návrh na vydání předběžného opatření formulován tak, že se fakticky domáhá uložení nemožné či nedovolené povinnosti, jedná se o věcnou vadu, která je důvodem pro zamítnutí návrhu.“*

[6] Podmínky pro vydání předběžného opatření Nejvyšší správní soud podrobně vymezil v usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS. Uvedl, že pro vydání předběžného opatření musí mimo jiné existovat potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, přičemž pojem „vážná újma“ je nutné „*vykládat relativně autonomně a izolovaně od předběžného posuzování (přesněji řečeno odhadování) budoucí úspěšnosti navrhovatele předběžného opatření v řízení ve věci samé. Vážnou újmu je v případě, že předběžným opatřením má být podle návrhu účastníka-soukromé osoby uložena povinnost správnímu orgánu, nutno rozumět zejména takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který - v případě že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu - představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených*“. Podle Ústavního soudu nastává potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením „*v těch případech, kde by nenařízením předběžného opatření vznikl prostor pro faktická jednání či právní úkony, jež by vytvořily nezvratný stav*“ (usnesení ze dne 23. 10. 2014, sp. zn. III. ÚS 2974/14). Vážná újma, pro niž lze žádat vydání předběžného opatření,

pokračování

zároveň „musí mít alespoň základní souvislost s předmětem řízení, ve kterém je vydání předběžného opatření navrhováno (viz např. usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 6. 2010, č. j. 17 Ad 10/2010-54). [...] Tvrdit a prokázat existenci ‚hrozící vážné újmy‘ vyžadující nařízení předběžného opatření je přitom povinností navrhovatele (usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 8. 2008, sp. zn. II. ÚS 808/08), na něm tedy leží procesní odpovědnost za zjištění všech relevantních okolností.“ (usnesení ze dne 5. 4. 2018, č. j. 5 As 47/2018-129).

[7] Shrne-li Nejvyšší správní soud výše uvedená východiska, návrh na vydání předběžného opatření musí být právně dovolený a uskutečnitelný a musí v něm být dostatečně konkrétně tvrzena a doložena existence hrozící vážné újmy, která souvisí s předmětem řízení.

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že podmínky pro vydání předběžného opatření podle návrhu stěžovatele splněny nebyly. Již na první pohled je totiž zřejmé, že přijmout změny ve veřejné dopravě v takovém rozsahu do tří dnů, jak navrhuje stěžovatel, je fakticky neuskutečnitelné. Rovněž nebyla naplněna ani podmínka v podobě existence hrozící závažné újmy. Stěžovatel ničím neprokázal, jaká konkrétní závažná újma mu v případě pokračování současné situace ve veřejné dopravě hrozí. Nejvyšší správní soud si dokáže představit, jak nepříjemné mohou být pro cestujícího důsledky změn ve veřejné dopravě, nicméně tyto nepředstavují hrozbu závažné újmy ve smyslu § 38 odst. 1 s. ř. s. Ve smyslu výše uvedené judikatury je v nyní posuzované situaci přiměřené po stěžovateli spravedlivě požadovat (i kdyby využíval dotčenou veřejnou dopravu denně), aby současný stav do vyřízení kasační stížnosti snášel.

[9] Vzhledem k nesplnění podmínek pro vydání navrhovaného předběžného opatření, Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele zamítl (výrok I). Tímto postupem zároveň nijak nepředjímá rozhodnutí ve věci samé.

[10] Zároveň Nejvyšší správní soud stěžovateli uložil povinnost uhradit soudní poplatek za vydání rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Navrhovatel je povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 1.000 Kč podle položky č. 5 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou tohoto zákona (výrok II.).

[11] Soudní poplatek lze zaplatit jedním z těchto způsobů:

- vylepením kolků na vyznačené místo na tiskopisu připojenému k tomuto usnesení; vylepte vždy oba díly kolkové známky, tiskopis podepište a vraťte soudu, kolkové známky neznehodnocujte;
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1040404023**.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí jiná osoba než povinná, je nutné do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve stanovené lhůtě zaplacen, soud jej bude vymáhat.

V Brně dne 14. února 2023

JUDr. Jiří Palla v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Kopáčková

pokračování

4 As 40/2023-50

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 4 As 40/2022

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓